

РЕШЕНИЕ

№ 17581

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6368** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Персеас“ ЕООД, чрез адвокат П. П., срещу Решение № ПО-53/06.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С240022-023-0001562/21.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място].

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че решаващият орган не е обсъдил направените в жалбата възражения, а се е задоволил бланкетно да повтори, изложените в оспореното постановление мотиви. Самият акт на публичния изпълнител е издаден в нарушение на административно-производствените правила и материално-правни разпоредби. Според оспорващия няма никакви обективни факти, подкрепящи направения от органите по приходите извод, за наличие на факти, че събирането евентуалните публични задължения ще бъде сериозно затруднено, т.е. налагането на обезпечителни мерки не е било необходимо. Инвокирани са доводи, че органът по приходите е направил необосновано извода, че получените от „Фибостар“ ЕООД доставки са нереални, което е основание отказ да се признае право на приспадане на данъчен кредит.

Според оспорващия, че цялата търговска дейност на „Персеас“ ЕООД е свързана със закупуването и последващата продажба на зърно. На практика, дейността зависи

изцяло от получените и разплатени средства по банковите сметки на дружеството. Налагането на заповед върху налични суми до размера на 710 733 лв. на практика ще направи невъзможна дейността му и ще доведе до фалит, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Направените от публичния изпълнител изводи са на базата на предположение, които не могат да бъдат основание за налагането на толкова драстична обезпечителна мярка. Само поради това, че предходен доставчик на „Фибостар“ ЕООД не е разполагал с кадрова и ресурсна обезпеченост за изпълнение на доставките на зърно и поради това, че „Фибостар“ ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС от 2022 г. не може да се прави извода, че анализиранияте доставки не са реално извършени. Цитирана е практика на СЕС, съгласно която налагането на обезпечителни мерки спрямо имуществото на задълженото лице предполага установяване на умисъл в проверяваното лице за наличието на т.н. „данъчна измама“. Доказването на това обстоятелство е изцяло в тежест на органите по приходите. Относно конкретните доставки не са ангажирани никакви доказателства, въз основа на които може да се направи извод за наличието на данъчна измама, а още по-малко, че „Персеас“ ЕООД е знаело за наличието на такава. Напълно необосновано, с обжалваното решение, директорът на ТД на НАП, [населено място] е приел, че публичния изпълнител е направил проучване на имущественото състояние на дружеството, при което е констатирано, че дружеството не притежава дружествени дялове, акции и няма участие в други дружества, не притежава недвижими имоти, ДМА и ППС. Процесите предварителни обезпечителни мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, което е самостоятелно основание за отмяната им.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от адвокат П., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП, [населено място], представляван от юриконсулт П., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На „Персеас“ ЕООД е възложено извършване на ревизия със ЗВР № Р22221023000707-020-001/14.02.2023 г.

Оспореното постановление е издадено във връзка с мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения на главен инспектор по приходите, в качеството и на ръководител екип в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП, [населено място], извършващ ревизията.

В хода на ревизията е установено, че за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2021 г. дружеството е декларирало получени доставки по чл. 163а от ЗДДС от доставчик, включен в масив „риск“, а именно „Фибостар“ ЕООД с ДО в общ размер на 4 875 396,18 лв. Фактурите и протоколите по чл. 117 от ЗДДС са посочени в информационните регистри по ЗДДС. „Фибостар“ ЕООД е доставчик, включен в масив „риск“ от 01.10.2019 г. и е deregистриран е по ЗДДС на 26.09.2022 г. по реда на

чл. 176, т. 1 от ЗДДС. От „Персеас“ ЕООД, от неговия доставчик „Фибостар“ ЕООД, както и от предходните доставчици, не са представени документи, доказващи реалността на доставките.

Предполагаемият размер на задължението е 710 733,03 лв. - главница и лихви. С цел предотвратяване на извършване на действия и сделки с имущество, което би затруднило събирането на установените задължения, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено процесното ПНОМ.

С Постановление с изх. № С240022-023-0001526/21.05.2024 г, за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] е наложил обезпечителни мерки, както следва: заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Юробанк България“ АД за сумата от 710 733,03 лв.

При оспорването по административен ред решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП – София не е възприел изложените в жалбата доводи и е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПО-112/23.10.2023 г.

Като доказателства по делото е прието ревизионен акт № Р-22221023000707-091-001/31.07.2024 г., видно от който за жалбоподателя са установени публични вземания в особено големи размери 440 686,22 лв. корпоративен данък и 145 807,57 лв. лихви или в общ размер на 586 493,79 лв.

Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя по електронен път на 06.06.2024 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 12.06.2024 г. (вх. № 53-00-1283), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В разглеждания случай е безспорно, че обезпечителните мерки са наложени във връзка с възложено извършване на ревизия на „Персеас“ ЕООД.

В процесното ПНОМ са изложени подробно факти и обстоятелства, касаещи търговската дейност на „Персеас“ ЕООД. Описани са, макар и не детайлно фактическите обстоятелства, констатирани от органите по приходите, свързани с основанията за възникване на допълнителни публични задължения по ЗКПО.

Законодателят не е вманил на публичния изпълнител нито задължение, нито

компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечаване публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролна инстанция на органа по приходите, извършващ ревизията и не може да оспорва неговите предложения, нито да ги отхвърля. Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт.

В разглеждания казус органите по приходите извършващи ревизията са преценили необходимостта от обезпечителна нужда на евентуалните бъдещи вземания вземайки предвид, че „Персеас” ЕООД не разполага с достатъчно активи, които да обезпечат събирането на тези вземания.

Според настоящия съдебен състав, нито решаващия орган, нито съдът, в производството по чл. 197 и следващите от ДОПК, имат компетентност и задължение, да правят проверка на мотивите, на органите по приходите, които са послужили като основание да се направи искане за налагане на ПОМ.

По време на проведеното съдебно производство не бяха представени доказателства, които да опровергават направените в ПНПОМ и в потвърждаващото го решение изводи. Няма данни, че дружеството разполага с достатъчно дълготрайни материални активи или други имущества, които да обезпечат събирането на евентуалните вземания, които биха били установени в хода на ревизията. Не беше представено, съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, надлежно обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които биха дали възможност да се отмени оспорения акт.

Основанията за отмяна или замяна на наложените мерки е подробно регламентирана цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 3 от ДОПК и при тяхната липса същите следва да бъдат потвърдени.

По отношение на релевираните твърдения, че с наложените предварителни обезпечителни мерки ще се затрудни икономическата дейност на „Персеас” ЕООД и то ще бъде доведено до фалит, съдът намира същите за неоснователни.

Съгласно чл. 199, ал. 2 от ДОПК, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. Както беше посочено, длъжникът в случая, не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Дружеството не се възползвало и от предвидената в чл. 229 от ДОПК, възможност, да поиска издаването на разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства. Въпреки дадената от съда възможност и по делото не бяха представени доказателства, за депозиране на молба за разрешение за неотложни плащания или за замяна на мерките.

Следва да се отбележи, че задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т. е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма

степен от необходимото за събиране на задълженията. Императивното изискване на нормата е пряко проявление на принципа на съразмерност, уреден в чл. 6, ал. 2 от АПК, за който администрацията следва да следи винаги, когато законът дава възможност да избере дали да упражни или не дадено свое правомощие. Съдът намира, че в процесния случай посоченото законово изискване е изпълнено, доколкото не са налице данни, че жалбоподателят разполага с друго имущество, върху което да бъдат наложени обезпечителни мерки.

От друга страна от приетия по делото ревизионен акт, който не е влязъл в сила, се установява, че ревизионното производство срещу „Персеас” ЕООД е приключило, като за дружеството са установени публични задължения в общ размер на 586 493,79 лв., т.е. направените от органите по приходите изводи, в хода на самото производство, а именно, че за ревизираното лице, ще бъдат установени публични задължения в значителни размери, са частично потвърдени.

Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

Процесните предварителни обезпечителни мерки са наложени за сумата от 710 733,03 лв., докато с РА за дружеството-жалбоподател са установени задължения в размер на 586 493,79 лв. Запорираната сума надхвърля значително размера на установените с РА допълнителни публични вземания, което без съмнение е непропорционално и би донесло необосновани затруднения в дейността на „Персеас” ЕООД. Потвърждаването изцяло оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, би противоречало на установения в чл. 6, ал. 2 от АПК принцип на съразмерност, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] и потвърденото с него ПНПОМ са частично законосъобразни, поради което следва да бъдат отменени частично. В останалата част жалбата следва да се отхвърли.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващия и ответника по оспорването, чрез процесуалните си представители са поискали разноски, на същите следва да се присъдят такива, съразмерно с изхода на спора. Съдът приема за основателно направеното от адвокат П. възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение, поради факта, че делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд София - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Персеас” ЕООД, чрез адвокат П. П. Решение № ПО-53/06.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място], в частта, в която е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С240022-023-0001562/21.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП,

[населено място], с което са наложени предварителни обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Юробанк България” АД, досежно сумата от 124 239,24 лв., представляваща разлика между запорираната като обезпечение сума в размер на 710 733,03 лв. и сумата от 586 493,79 лв., представляваща, размера на реално установените публични вземания.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Персеас” ЕООД, чрез адвокат П. П. срещу Решение № ПО-53/06.06.2024 г. на и.д. Директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С240022-023-0001562/21.05.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], в останалата оспорена част.

ОСЪЖДА „Персеас” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Персеас” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 50 (петдесет) лева, представляваща внесената държавна такса за разглеждането на жалбата.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 197, ал. 4 от ДОПК.